

Türkiye siyasetindeki gelişmeleri geçmişten günümüze, aşağıdan yukarıya analiz ettiğimizde ne kadar çelişkili durumlar yaşandığını tespit etmek zor olmasa gerek. Vesayet, baskı, oligarşik yapı, ceberrut sistem ve güçlü devlet karşısında ezilen kesimleri koruyacağız diyenlerin.. bu gün bu yapıları daha çok güçlendirdiğini görmek mümkün.

Yargı, yasama, yürütme erklerinin tek elde toplandığını görmemek... Demokrasi, hukuk, insan hakları, her türlü özgürlük alanlarının daraltıldığını görmemek... Fikir beyan etmek, kavramları geliştirmek, düşünce ortaya koymak, ifade ve inanç temelinde yol aramak mümkün mü?

Hani tüm bu vesayetçi yapıları yıkacaktık. Ezilen mazlum kesimlerin yanında olacaktık.

Bu yapıları yıkmak, daha özgür, daha demokratik bir sistem kurmak için mücadele edecektik.

“İKTİDAR OLMAK”

İşte işin en can alıcı tarafı, en sihirli kelimesi budur.

İktidar oldun mu işin rengi değişiyor.

2002 seçimlerini yaşayanlar hatırlayacaklardır.

Öncesinde ekonomik krizler, umutsuzluk, kaos, vesayet odaklarının baskıları, bürokrasinin engellenemez gücü alabildiğine toplumun geniş kesimleri üzerine çökmüştü.

Cumhurbaşkanımız Sayın Tayyip Erdoğan bu olumsuzluklar üzerine oluşturduğu politikalar sonucunda seçime girmiş ve Erdoğan'ın siyaseti toplumda karşılık bulmuş ve iktidara gelmişti.

İlk dönemin ciddi çalışmaları, hizmetleri ve başarıları AK Partiye olan güveni arttırmış, halkımızın teveccühünü kazanmış ve halkımız iki dönem daha iktidara destek vermişti.

Bu arada da ülkemiz çeşitli badirelerden geçmiş, darbe teşebbüslerine maruz kalmış, bekasına kastedilmiş, iktidarla birlikte yola çıkan hainler yine iktidardaki yoldaşlarına, kardeşlerine hainlik yapmışlardı.

Hainliğe muhatap olan iktidar mensupları ve lideri; Allaktan ve milletten af dilemiş ve siyaset devam ettirilmişti.

Çok şükür ki o günler geride kaldı.

Şu an itibarıyla “2002 yılı öncesine mi dönüyoruz” tartışmaları yapılmakta.

“Tek odaktan mı yönetiliyoruz” soruları sorulmakta. Yine “demokrasimiz tek odaklı bir vesayete mi evriliyor” görüşleri tartışma konuları oluyor.

Kayıt altında bulunan esnaf kesiminin üzerinde ve özel vergilerle halkın tüm kesimleri üzerinde ciddi bir vergi baskısı olduğu ve bunun olumsuz yansımalarının bu kesimleri inim inim inlettiği görüşü ağırlık kazanıyor.

1,50 TL.'ye rafineriden çıkan mazotun 5,50 TL.'ye satılması sorgulanıyor. Niye böyle, çünkü özel tüketim vergileriyle fiyatlar yükseltiliyor. Herkes devlete çalıştırılıyor. Sokaktaki insandan tutun, kayıt altındaki esnafa kadar. Örneklerin çoğaltılması mümkün.

“İKTİDAR OLMAK”

İşte bu sihirli kelime çok cazip.

Anlayışları, hedefleri, bakış açılarını değiştiriyor.

Bir ele geçirdin mi, bırakmak zor geliyor.

İktidarı sürdürebilmek, orada kalabilmek için ne gerekiyorsa yapılıyor.

Bu davranışlar, bu hedefler, bu hırslar sadece ülke yönetimi için mi geçerli.

Hayır tabii ki.

Herhangi bir dernekte de olsa, oda seçimlerinde de olsa, siyasi parti kongresinde de olsa böyle...

Peki ezilen geniş kitlelerin beklentilerine kim karşılık verecek, kim çözüm bulacak?

Acaba 2002'ye geri mi dönsek, fabrika ayarlarına geri mi dönsek, umut ışığı yakan başka bir ufka yelken mi açsak.. diyese geliyor insanın...

